

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἡ «νοημοσύνη» τῆς καρδιᾶς Ἡ Ἀγιότητα ἔχει κέντρο τὴν καρδιά

Πόσο χριστιανικὸ εἶναι νὰ κρίνουμε τοὺς Ἀδελφούς μας;... Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση, καὶ μάλιστα ὅσον ἀφορᾷ τὴν πίστη τους, μπορεῖ νὰ εἶναι δεῖγμα, ὅτι τὸ κέντρο μας δὲν εἶναι ἡ καρδιά. Ἡ ἀγιότητα ἔχει κέντρο τὴν καρδιά, ὅπου βρίσκεται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν κέντρο μας εἶναι τὸ κεφάλι, τότε τείνουμε πρὸς τὴν κατάκριση.

Ἡ «νοημοσύνη» τῆς καρδιᾶς εἶναι ἡ ἰκανότητα νὰ εἴμαστε εὐαίσθητοι στὰ αἰσθήματα καὶ στὶς ἀπόψεις τῶν ἄλλων. Βοηθᾷ νὰ ἀποφεύγουμε νὰ πληγώνουμε τὰ αἰσθήματά τους, ἀλλὰ ἀντιθέτως νὰ εἴμαστε ἀνοικτοὶ πρὸς αὐτά. Χειριζόμαστε ἔτσι τὶς διαπροσωπικὲς μας σχέσεις μὲ ἐνσυναίσθηση καὶ συνέση.

Ἡ Ὁρθοδοξία μας δίνει δυνατότητες πού δὲν ὑπάρχουν σὲ ἄλλες χριστιανικὲς κοινότητες, ἀφοῦ ἡ ἔννοια τῆς Ἐκκλησίας ὡς *ιατρείου ψυχῶν* μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δοῦμε τὸν ἑαυτό μας καὶ τοὺς ἄλλους ὡς *χρῆζοντες θεραπείας*. Ἡ θεραπεία προκύπτει ἀπὸ τὴν σχέση μας μὲ τὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀγαπᾷ.

Εἴτε πιστὸς εἴτε ἄθεος εἶναι ὁ ἄλλος, βουδιστὴς ἢ μουσουλμᾶνος, φιλελεύθερος ἢ συντηρητικὸς, δὲν ἀποτελεῖ ἀπειλὴ γιὰ μᾶς, διότι καὶ ἐμεῖς, ὅπως ὅλοι, εἴμαστε ἀσθενεῖς πού ζητοῦν τὴν ἴαση. Ὡς Ὁρθόδοξοι, βλέπουμε τὸν καθένα, ἀκόμη καὶ τοὺς ἀπίστους, ὡς πρόσωπα ἠγαπημένα ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, διὰ τοῦ Ὁποίου ὁ κόσμος ἦλθε στὴν ὑπαρξη.

Ἀγαποῦμε ὅλους, ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγαπᾷ ὅλους.

Ἡ «νοημοσύνη» τῆς καρδιᾶς μᾶς βοηθᾷ ἀκόμη νὰ ἐργαζόμαστε ἀπὸ κοινού γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ, νὰ βλέπουμε τὰ πράγματα μὲ τὰ μάτια τῶν ἄλλων καὶ νὰ θέλουμε τὸ καλύτερο γι' αὐτούς. Μᾶς βοηθᾷ νὰ διαδίδουμε τὸ σωτήριον Μῆνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰτὶ δὲν παρεμβάλλουμε τὸν ἑαυτό μας στὴν πορεία τοῦ Μηνύματος.

Οἱ ἄλλοι μποροῦν νὰ γευθοῦν τὴν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἡ δική μας ἐνσυναίσθηση πρὸς αὐτούς ἀπεικονίζεται στὸν τρόπο πού ἐπικοινωνοῦμε μαζί τους καὶ στὸν σεβασμὸ μας πρὸς τὶς ἐμπειρίες τους, τὰ αἰσθήματα, τὶς ἀπόψεις καὶ τὶς πεποιθήσεις τους.

Ὁ Ἐραμιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

16.7.2023 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους